Posta Stamps
Færøerne

Nr. 36
April 2018

ISSN 1603-0016

- Første verdenskrig slutter
- Regin Dahl 100 år
- Færøsk nationaldragt III
- Julefrimærker: Ikoner
- Årets smukkeste frimærke 2017

Posta
FAROE ISLANDS

FO 889-892 Prøvetryk

Første verdenskrig - krigsafslutning

Freden lod vente på sig. Fire krigsvintre var gået med katastrofale følger for verden og især de krigsførende lande. Nede i Europa bølgede slagene frem og tilbage over slagmarker allerede ødelagt af tidligere års kampagner. Den blodige vestfront strakte sig fra Flandern i nord til Schweiz i sydøst. Blomsten af Europas unge mænd lå døde eller kvæstede på slagmarkerne – mens de overlevende trængte sig sammen i og omkring skyttegravene, udmattede af krigens ubønhørlige strabadser.

Krigen stod i stampe – parterne var simpelthen for jævnbyrdige. Generalerne og politikerne stod i et absurd og ganske frygteligt dilemma: der var mangel på unge mænd til at fylde hullerne i geledderne.

Den tyske forårsoffensiv i 1918

I den tyske overkommando var man opmærksom på et nyt problem. USA var gået ind i krigen - og selv om amerikanerne havde enorme begyndelsesvanskeligheder, var de amerikanske tropper en trussel på længere sigt, som Tyskerne ikke kunne sidde overhørig.

Men oktoberrevolutionen i Rusland førte til fredsaftale mellem Tyskland og det nye regime, hvilket fritstillede nær ved en million tyske soldater, sum nu kunne flyttes til vestfronten. Den tyske hær var nu talmæssigt overlegen de allierede styrker og øverstkommanderende, general Erich Ludendorff satsede på en storoffensiv, for at få krigen afsluttet før de amerikanske styrker blev operationelle.

Operation Michael

Den 21. marts klokken 4.40 om morgenen, indledtes offensiven nord for den franske by Saint-Quentin, med et voldsomt bombardement, fulgt af et infanteriangreb af stormtropper. Tyskerne trængte hurtigt frem mellem de franske og britiske styrker og drev briterne på flugt. Ved den første dags slutning, var tyskerne trængt ca. 65 kilometer ind på fransk territorium.

De allierede tilpassede sig dog hurtigt til tyskernes taktik, overlod betydningsløse mål uden strid og kæmpede indædt for strategisk vigtige mål. De tyske styrker gik simpelthen for hurtigt frem og forsyningslinjerne og

Maleri, der viser forhandlingerne mellem tyskerne og de allierede

artilleri kunne ikke følge med. Ved de strategisk vigtige jernbaneknudepunkter ved byen Amiens ved Somme, samledes britiske og australske styrker og stod fast. Den 5. april stoppede general Ludendorff operationen, efter et par mislykkede angreb på Amiens. Tyskerne havde vundet et rimelig stort landområde, men uden den store strategiske værdi.

Operation Georgette

Anden fase kom den 9. april, med et angreb ved Hazebrouck i Flandern. Hazebrouck var jernbaneknudepunktet til havnebyerne Dunkirk, Calais og Boulogne, hvorigennem de britiske forsyningslinjer gik. Men tyskerne havde endnu engang logistiske problemer og efter voldsomme kampe med portugisiske, britiske, newzealandske og australske styrker blev de stoppet før de nåede Hazebrouck.

Operation Blücher-Yorck

Det tredje tyske angreb startede den 27. maj mellem Soissons og Reims i syd. Forsvaret af sektoren var dårligt organiseret og ikke fuldført - og det tyske bombardement gjorde store indhug i de allierede styrker, som måtte trænge sig sammen i de forreste skyttegrave. Trods modstand fra de franske og engelske styrker, marcherede de tyske tropper uden større forhindringer frem til floden Marne. Det betød at Paris kom i farezonen.

Men tyskerne havde overvurderet deres ressourcer. Man havde vundet en del landområder, men uden den store betydning. Logistikken svigtede og de allieredes modangreb tærede på de udmattede tyske soldater.

I juli var den tyske offensiv gået fuldstændig i stå – og det gav de allierede det pusterum de havde brug for – at få nye soldater og forsyninger ind.

Hundrede dages offensiven

I mellemtiden havde de franske og britiske styrker retableret sig. Briterne hentede tropper fra Mellemøsten og den italienske front og nye rekrutter ankom for at fylde op i hullerne i de kamptrætte divisioner.

THIS IS CANADA'S LAST LOAN AT 5 1-2 PER CENT! TAKE ALL YOU CAN! THERE MAY NEVER BE ANOTHER CHANCE LIKE IT IN YOUR GENERATION

Forecast: Fair and Cool

The Citizen

Temperature Yesterday: Maximum 31; Minimum 43

70th YEAR NO. 130 — OTTAWA, CANADA, MONDAY, NOVEMBER 11, 1918 — PRICE TWO CENTS

PEACE!

WORLD WAR ENDS; ARMISTICE SIGNED; KAISER IS OUT; REVOLUTION GROWS

ARMISTICE WILL TAKE EFFECT AT SIX A.M. TODAY

BRUSSELS ALMOST WITHIN RANGE OF THE BRITISH GUNS

Haig's Men Have Crossed the Franco-Belgian Border

"PEOPLE'S GOVERNMENT" ESTABLISHED IN BERLIN APPEARS TO HAVE TRIUMPHED

KAISER AND HIS DYNASTY RENOUNCE THRONE; A SOCIAL REPUBLIC IN PROCESS

Forside af den canadiske avis The Citizen

I stilhed samlede de allierede deres tropper ved Amiens og gjorde klar til modangreb. Australske soldater havde gennem længere tid chikaneret og raidet de tyske skyttegrave, for at bløde fronten op.

Den 8. august 1918, angreb 10 divisioner af canadiske, australske, britiske og franske tropper, støttet af 500 tanks, den tyske frontlinje, opnået ved Operation Michael. Så stille havde man gået med dørene, at angrebet kom som en overraskelse for tyskerne. De allierede styrker trængte dybt ind i det nyligt okkuperede tyske område og den 10. august begyndte tyskerne at trække deres styrker tilbage til den såkaldte Hindenburg linje.

Den 21. august angreb briternes 3. armé ved Albert, mens franskmændenes 10. Armé sydpå angreb Noyon. Den 26. august blev angrebet udvidet mod nord, hvor briternes 1. armé udkæmpede det andet slag om Arras.

Og sådan gik det slag i slag – med en række voldsomme slag mod de tyske forsvarslinjer. Nu var de amerikanske styrker operationelle og den 29. september angreb de allierede den ellers så uigennemtrængelige Hindenburg linje. Den 8. oktober var de trængt gennem Hindenburg linjen i det andet slag om Cambrai og pressede de tyske tropper tilbage gennem det territorium de havde erobret i 1914.

Nu stod det klart for den tyske overkommando, at krigen var tabt. Man var på konstant tilbagetog og måtte efterlade store mængder materiel og forsyninger. Moralen hos de tyske tropper var slidt ned og hjemme i Tyskland var der alvorlige uroligheder over en krig, som alle vidste var tabt på gulvet. De tyske generaler skubbede ansvaret for fredsforhandlinger over på de politikere, de ellers havde ignoreret – sandsynligvis for selv at slippe fra at indrømme nederlag.

En tysk delegation af politikere mødtes med de allieredes repræsentanter i Compiègne

skoven, ca. 60 kilometer nord for Paris. Tyskerne blev mødt med barske krav for fred, bl.a. at opgive alle besatte landområder og overgive enorme mængder krigsmateriel til de allierede. Tyskerne havde ikke anden udvej end at godtage de omfattende krav og underskrive aftalen om morgenen den 11. november.

Dette betød at våbenhvilen kunne sættes i værk 6 timer senere, klokken 11. den 11. november 1918. Selv om der skulle foretages egentlige fredsforhandlinger senere, betød våbenstilstanden at første verdenskrig i praksis var over.

Kvinder i krig

Den nye slags krigsførelse og det enorme antal soldater involveret i krigshandlinger, medførte et endnu større behov for plejepersonale på hospitaler i hjemlandene, på felthospitaler bag fronten, samt førstehjælpsstationer i nærheden af selve slagmarkerne. De fleste lande havde professionelle sygeplejersker tilknyttet militærhospitalerne, men det viste sig snart ikke at slå til.

Det engelske militær f. eks. accepterede i begyndelsen af krigen kun deres egne sygeplejersker på militærhospitalerne, så frivillige organisationer som FANY (First Aid Nursing Yeomanry), sendte i stedet deres kvindelige personale at gøre tjeneste for de belgiske og franske hærenheder, let genkendelige i deres militærlignende uniformer. Foruden at arbejde på militærhospitalerne, kørte FANY kvinderne også ambulancer og ydede førstehjælp lige bag frontlinjerne.

Mest kendt var dog Røde Kors Voluntary Aid Detatchments, oftest omtalt som VAD. VAD bestod for en del af frivillige uuddannede unge kvinder, ofte fra de højere samfundslag, som aflastede de professionelle sygeplejersker ved at påtage sig en del af deres opgaver, som sygeplejere, rengøringsassistenter, samt ydede transport og genoptræning.

Andre lande, f. eks. Canada, havde frivillige professionelle sygeplejersker direkte indrulleret i de militære rækker. Disse sygeplejersker, populært kaldt "Bluebirds" på grund af deres blå uniformer og hvide slør, havde løjtnantsrang og kunne avancere, lige som de regulære officerer.

Det var ikke ufarligt at arbejde lige bag frontlinjerne. Et stort antal kvinder fra alle krigsførende parter mistede livet som følge af krigshandlinger og i den voldsomme influensaepidemi, som i 1918 hærgede Europa.

På frimærket ses en canadisk sygeplejerske i forgrunden, en kvindelig ambulancefører fra FANY og i baggrunden en belgisk sygeplejerske.

Den 11. time den 11. dag i den 11. måned– og næsten 11.000 faldne og sårede. Våbenstilstanden blev underskrevet den 11. november 1918, lidt over klokken 5 om morgenen af repræsentanter for de allierede og de tyske ombud. Man var enige om at stilstanden skulle træde i kraft klokken 11 samme dag. De seks timer mellem underskrivelsen og våbenstilstandens ikrafttræden blev desværre brugt til at positionere sig bedst muligt, med det resultat at næsten 11.000

LA DÉPÊCHE

JOURNAL DE LA DÉMOCRATIE

Mardi 12 Novembre 1918

LA GUERRE EST FINIE

L'Armistice a été signé ce matin

LES HOSTILITÉS ONT CESSÉ A ONZE HEURES

Paris, 11 novembre (officiel). — L'armis-
tice a été signé ce matin, à six heures. Les

Les Conditions faites au Vaincu

Les derniers Coups de Canon

Comment le Coupable s'échappa

Forside af den franske avis *La Dépeche*

(10.944) mand blev sat ud af spillet, hvoraf 2.738 døde.

Den frygtelige krig var overstået. Det var tid for de overlevende at drage hjem, mange med svære skader, flere med smertefulde minder om en af menneskehedens største tragedier. Men de var trods alt i live. Andre var ikke så heldige, men blev begravet i den fremmede jord de havde kæmpet så hårdt over. Overalt langs den gamle frontlinje i Belgien og Frankrig, ligger kæmpestore krigskirkegårde, hvor gravstenene står i snorlige geledder. Tavse mindesmærker over unge mænd, som ikke kom til at leve det liv de havde fortjent.

To soldater, en engelsk og en tysk bærer en båre med en fransk soldat fra det ene frimærke til det andet. Spørgsmålet hvorvidt den unge mand vil være blandt de hjemvendte, eller blive stående i det tavse hvide geled.

Det sidste frimærke er især inspireret af den kanadiske læge og poet John McCraes digt fra 1915, "In Flanders Fields". Men elementerne i billedet giver også et hint til en yngre velkendt anti-krigssang – og det vil jeg overlade til dig at fundere over.

In Flanders fields the poppies blow
Between the crosses, row on row,
That mark our place; and in the sky
The larks, still bravely singing, fly
Scarce heard amid the guns below.

We are the Dead. Short days ago
We lived, felt dawn, saw sunset glow,
Loved and were loved, and now we lie
In Flanders fields.

Take up our quarrel with the foe:
To you from failing hands we throw
The torch; be yours to hold it high.
If ye break faith with us who die
We shall not sleep, though poppies grow
In Flanders fields.

Amerikanske soldater i krig 1918

FO 893 Prøvetryk

Regin Dahl 100 år

I år er det 100 år siden digteren, musikeren og oversætteren Regin Dahl (1918-2007) blev født i Sandágerði i Tórshavn. Regin Dahl blev student fra Sorø Akademi i 1837. Det meste af sit liv arbejdede han som forlagsredaktør for Forlaget Gyldendal.

M. A. Jacobsens, den Færøske Litteraturpris tildeltes Regin Dahl både i 1973 og igen i 1978. i 1998 modtog Regin Dahl også Færøernes Kulturpris.

Regin Dahls sans for det færøske sprog kom nok fra hans far, provst Jákup Dahl, der bl.a. har oversat Biblen til færøsk. Fra moren, Maria Dahl havde Regin et yderst musikalsk sindelag. Maria Dahl var datter til den, på Færøerne så berømte musiker, Bager Hansen, hvis borgerlige navn var Georg Caspar Hansen.

Regin Dahl studerede litteraturvidenskab og nordisk ved Københavns Universitet.
De første digte Regin Dahl udgav blev optaget i litteraturtidsskriftet Varðin in 1936.

Som attenårig debuterede han med samlingen "Í útlegd" (I udlændighed). Her kredsede han om at være i udlændighed, der blev et gennemgående tema i hans forfatterskab, hvilket korresponderede med at han kom til at bo udenfor Færøerne hele sit liv.

Regin Dahl udgav otte digtsamlinger. Som digter er Regin Dahl en vigtig stemme i færøsk litteratur og især i færøsk lyrik. Bøgernes titler viser en overlegen viden om ældre færøsk sprog og materiel kultur, der blev udsat for Dahls litterære modernisme. Her kan nævnes titler "Eftirtorv" (Efter tørv), som er tørv der er faldet af læsset og kan findes spredt ud over heden.

Da anden verdenskrig brød ud, var der ikke længere forbindelse mellem Færøerne og Danmark. Regin Dahl var en af mange unge færinger, der opholdt sig i Danmark i studieøjemed. Efter krigen sluttede i 1945 kom de fleste hjem til Færøerne igen, men Regin Dahl blev bosiddende i København.

Signar á Brúnni, daværende kulturminister, overrækker Regin Dahl Færøernes Kulturpris i 1998
Foto: Jens Kristian Vang

Regin Dahl var æstetiker, digter, musiker, oversætter og mere end det. Fra studietiden ved Sorø Akademi havde han fået mange venner, bl.a. den senere kendte forlagsmand Ole Wivel, som også blev direktør for Gyldendal. Regin havde sin naturlige gang i disse miljøer bl.a. omkring tidsskriftet Heretica.

Wivel skriver med et skær af ømhed om denne begavede, om end til tider noget fugtige , provstesøn fra Thorshavn:

Regin Dahl som regnedes blandt kernetropperne – uden kommentar – havde jeg truffet allerede sidst på sommeren 1946. (...) ...lignede i det ydre – vel også i det indre – påfaldende Baudelaire. Lille, mørk, med et rundt hoved (...) yderst adræt og gennemmusikalsk, verbal-ækvilibrist og brændevinselsker med et norrønt tungsind og elskovsimprægneret hjemve efter sine øer i Atlanterhavet var han anderledes end alle andre jeg havde mødt. (...) ...så løftedes sluserne for Regins talestrøm. For hans skyld kunne kalenderbladene hvirvle os om ørene som vissent løv uden at det vedkom ham, vi talte jo, var ved livets hjerte, beværtningers åbnings- og lukketider og årstiderne med var plagsomme kendsgerninger man burde ignorere. Wivel, 1972, s. 161-162.

En af Wivels erindringsbøger "Tranedans" indledes med ordene: "Leg fagert på jorden, ingen træder dansen under mulde", som stammer fra en færøsk folkevise. Wivels sammenligning af Regin med Baudelaire, er ikke tilfældig, da Regin er den danske oversætter af Baudelaires dagbøger.

Regin Dahl var som forlagskonsulent med til at skrive dansk litteraturhistorie, på samme tid var han som digter med til at forny både færøsk lyrik, musik-, kultur- og litteraturhistorie.

Kim Simonsen

FO 894-895 Prøvetryk

Færøsk nationaldragt III

Kyse og hue

I den tredje og sidste udgivelse i serien om den færøske nationaldragt, er vi nu nået til hovedbeklædning.

Kvindedragten

Den traditionelle hovedbeklædning for kvinder var, som i resten af Europa, at bære en såkaldt kyse. Kysen er en slags nakkehue, som dækker issen, nakken og den bagerste del af tindingen, ned på eller over ørerne – men ikke panden. Hovedbeklædningen er kendt fra middelalderen, hvor både kvinder og mænd kunne bære kyse. For mændenes vedkommende som statussymbol, middelalderens riddere bar en tyk kyse under hjelmen, for at fordele effekten af slag mod hovedet – og uden hjelm, for at understrege at de var netop riddere. Skikken bredte sig blandt andre mænd med mindre drabelige professioner, dog med en tyndere kyse. For kvindernes vedkommende var kysen mere et blufærdighedssymbol. Ærbare kvinder gik ikke med blottet hår, noget man endnu kan iagttage blandt konservative kristne trosretninger som amish og mennoniter. I min barndom brugte de kvindelige officerer i Frelsens hær også små sorte kyser som en del af uniformen.

Kvindekysens praktiske formål var dog at holde på frisuren og beskytte håret mod regn, vind og elementerne i al almindelighed. Da solen ikke udgjorde noget problem for færøske kvinder, var den ellers så kendte europæiske kyse med solskærm, ikke særlig anvendt. I stedet var den todelte kyse, som vist på frimærket, den mest almindelige. Kyserne var generelt mørke, om end i forskellige farver. De blev holdt på plads med silkebånd, røde for piger og unge kvinder, blå for ældre kvinder. Enker bar mørkeblå bånd for at understrege deres sorg. Kilderne nævner også mønstrede bånd, men det har nok ikke været ret almindeligt. De seneste årtier er kysen gået af mode blandt kvinder i nationaldragt. Dog er den stadig en del av små pigers udstyr.

Mand og lille dreng iklædt færøske nationaldragter
Foto: Jógvan Hansen

Mandedragten

Den mest iøjnefaldende del af den mandlige nationaldragt, er den karakteristiske hue. En hængehue i slægt med den franske jakobinerhue – og ikke at forveksle med den finere stævnhætte, som forekommer på et færøsk frimærke fra den 10.04.1989. Den almindelige færøske hue blev traditionelt lavet af hvergarn. Den er enten rød og sortstribet eller blå og sortstribet – den blå variant oftest båret af ældre mænd. I toppen bliver huen samlet i 13 folde, hvilket giver den en flad puld. I dag bliver pulden lagt ned langs siden og syet fast – og båret som en militær spidshue, med skarp rygning frem og tilbage. Der er lidt ueninghed om hvilken side pulden skal hælde til, men den mest almindelige er venstre, så bæreren kan lette på huen med venstre hånd og hilse med den højre. I gamle dage syede man ikke pulden ned - og på gamle billeder kan man se, at huen blev båret ret tilfældigt, uden at skele til hvilken vej den vendte. Jeg husker fra min barndom en gammel mand, som bar rulletobakken i huen – men hvor almindeligt det har været at bruge hængepulden som lomme, skal jeg ikke gøre mig klog på.

Hermed er vi nået til vejs ende med Edward Fugløs frimærkeserie om den færøske nationaldragt. Det nittende århundredes hverdagstøj, som blev nutidens nationale gallauniform, anvendt af ung som gammel til festlige og højtidelige lejligheder.

Anker Eli Petersen

FO 896-897 Prøvetryk

Julefrimærker 2018: Ikoner

Ikonen

Ikonen har sit hjemsted i den ortodokse kirke, også kaldet østkirken, som er prydet med ikoner. Der har den en betydningsfuld rolle under gudstjenesten samt i hverdagslivet hos de ortodokse kristne. I ortodokse hjem står ikoner i "det smukke hjørne", det hjørne, der vender mod øst. Der tændes lys og der bedes bønner. Mange mennesker, med rødder i andre kirker, har taget ikonerne til sig og interessen for ikoner er stadigt stigende.

Ikonen (det græske ord "eikon" betyder billede eller afbildning) fortæller om Guds nærhed. Den har sin grund og sit fundament i den sandhed at Gud blev iklædt kød og blev menneske i Jesus Kristus. Ikonen bliver ikke tilbedt, men æret. Kirkefaderen, Johannes i Damaskus, siger: " Det er ikke materien (materialet), som vi ærer, men skaberen af materien (materialet), som på vegne af vores frelse blev kød. På kirkemødet i Nikæa (787) blev der sagt og stadfæstet med henblik på ikonen: "at ikonen er indblæst af den Hellige Ånd, som lever i den og at på samme måde som det hellige og livgivende kors, burde den hellige og dyrebare ikon, malet i farver, forarbejdet af små sten eller andet materiale, som tjener til dette formål, blive sat ind i de hellige Guds kirker, på vægge og borde, i huse og på gader, hvis disse er ikoner af vores Herre, Gud og Frelser Jesus Kristus eller vores lydefrie høje frue, den hellige Gudsmoder, eller de hellige engle eller ærværdige mennesker. Fordi at hæderen givet til billedet bliver givet til det billedet symboliserer, og den der højagter en ikon, højagter den, som ikonen afbilder. "

Ikonen har i sig en skønhedens teologi. Den forkynder kirkens troslære og evangelium med farver, former og linjer. Der er her tale om en stille eller tyst forkyndelse. Ikonen er for øjet, det som ordet er for øret. " Det som ordet forkynder med sin lyd, det viser ikonen os stiltiende" siger kirkefaderen, Basilius den Store.

Gammel russisk ikon fra 1786.
Foto: Fotostudio

Der bliver nogen gange fremført at ikonen er et vindue mod Guds herlighed. Ikonen forkynder Guds rige og dermed en forvandlet menneskeslægt og et fornyet univers. Det skinnende guld på ikonen forkynder Guds herlighed, evigheden, hvor alt er lyst. Eller, som det bliver sagt i den ortodokse kirke, forkynder den "ottende dag", "dagen uden ende, dagen uden aften, evigheden uden alder, sol uden solnedgang".

Arven fra Byzans

Med dette sprogbrug tænkes der på billedkunsten i østkirken. Allerede i fjerde århundrede var ikonografien fuldt udviklet. Da Rusland blev kristnet (988) kom ikonmalere fra Konstantinopel til Rusland med det for øje at lære russere denne profession. Billedkunsten i østkirken nåede sit højdepunkt i Rusland i det 15. århundrede med ikonmaleren Andrei Rublev.

Arven fra Byzans er også kommet til Færøerne. De seneste år har flere færøske kvinder lært at male, eller mere korrekt udtrykt, at "skrive" ikoner, senest på øen Mykines, hvor sulen (Morus Bassanus) har sit tilholdssted.

Den russiske ikon, som er afbildet på det ene frimærke viser Gudsmoder (Theotokos), et af de bedst kendte motiver. I Rusland er det tradition at bruden får et ikon af Gudsmoder i bryllupsgave.

Carl Niclasen, Tórshavn, købte denne russiske ikon i 1970 fra Curt Berndorff Antikviteter i København.

Meinhard Bjartalíð

Prøvetryk

TÓRSHAVN · ÚTGÁVUDAGIN · 01 · 10 · 2018

Frankeringsmærker 2018

Fyrtårne

Et lysglimt i det nordatlantiske nattemørke - og selv den mest søvnige rorgænger retter sig op og stirrer årvågen ud i natten. Jo, der var det igen! Blink af et par sekunders længde, eller en roterende lyskegle som fejer over havet der ude i horisonten og med jævne mellemrum rammer sømandens iris.

Og rorgængerens opmærksomhed er velbegrundet. Han ved at de er en advarsel – forude ligger Færøerne, hvor mægtige klipper og enorme forbjerge rager lodret op af Atlanten. De smukke, men også dødsens farlige øer, hvor århundreders skibsvrag ligger spredt på havets bund, fordi fordums rorgængere ikke blev advaret af de forjættede lysglimt.

I dagens lys afsløres lyskilderne. Ejendommelige rød og hvidmalede tårne, oftest placeret højt oppe på ugæstfri bjergkanter, som Slættanes fyr, Borðan fyr og Mykines fyr – eller som Tórshavns fyr, placeret nede ved havet for at vejlede om indsejlingen.

Bygget i sten eller stål for over et århundrede siden, bærer de store færøske fyrtårne tydelige præg af viktoriatidens industridesign. Men selv om de skiller sig ud fra det omgivende landskab, er der for færinger noget betryggende over dem. De er en del af vor kulturarv og kulturelle identitet som søfartsnation.

På frankeringsmærkerne ses henholdsvis, Tórshavn fyr fra 1909 – Borðan fyr fra 1893 – Slættanes fyr fra 1927 – samt Mykines fyr fra 1909.

Årets smukkeste frimærke 2017

Nr. 1

Nr. 2

Nr. 3

Frimærkesamlere rundt om i verden har deltaget i afsstemningen om det smukkeste færøske frimærke fra 2017 og dette blev resultatet:

Nr. 1 blev frimærket med det lille smukke "easy living" sommerhus med det skummende vandfald i åen Skorá i baggrunden. FO 857. Fotograf: Saviour Mifsud.

Nr. 2 blev også et landskabsfoto. Det viser ferskvandssøen Leitisvatn i nærheden af lufthaven Vágar. FO 855. Fotograf: Eirik Sørstrømmen.

Nr. 3 blev miniarket med eventyret "De syv Svaner". FO 865-866. Kunstner: Li Yunzhong Gravør: Martin Mörck

De heldige vindere er:

1) **Uld plaid:**
R.P. Dijkstra, Pÿnacker, Holland

2) **Årbog 2017:**
David Massone, Milano, Italien

3) **Frankeringsmærkemapper I og II:**
Kurt Seling, Montabauer, Tyskland

Vi ønsker de heldige vindere tillykke med gevinsten og takker alle som deltog i afstemningen.

Udgivelser den 24. september og 1. oktober 2018

FO 889-892 Prøvetryk

Ny udgivelse:	**Første verdenskrig slutter**
Udgivelsesdag:	24.09.2018
Værdi:	4 x 10,00 DKK
Nummer:	FO 889-892
Format, frimærke	42 x 23,52
Format, miniark	100 x 70 mm
Opsætning:	Anker Eli Petersen
Trykmetode:	Offset
Trykkeri:	Cartor Security Printing, Frankrig
Posttakstgruppe:	Småbreve på Færøerne, 0-50 gr.

FO 893 Prøvetryk

Ny udgivelse:	**Regin Dahl 100 år**
Udgivelsesdag:	24.09.2018
Værdi:	28,00 DKK
Nummer:	FO 893
Format, frimærke	52 x 31 mm
Layout:	Kim Simonsen
Trykmetode:	Offset + UV lak med soft touch
Trykkeri:	La Poste, Frankrig
Posttakstgruppe:	Storbreve til Europa, 51-100 gr.

FO 894-895 Prøvetryk

Ny udgivelse:	**Færøsk nationaldragt III**
Udgivelsesdag:	24.09.2018
Værdi:	18,00 og 20,00 DKK
Nummer:	FO 894-895
Format, frimærke	40 x 26,5 mm
Kunstner:	Edward Fuglø
Trykmetode	Offset
Trykkeri:	OeSD, Østrig
Posttakstgruppe:	Småbreve til Europa og andre Lande, 0-50 gr.

Selvklæbende hæfte

FO 896-897 Prøvetryk

Ny udgivelse:	**Julefrimærker: Ikoner**
Udgivelsesdag:	24.09.2018
Værdi:	10,00 og 18,00 DKK
Nummer:	FO 896-897
Format, frimærke	26x40
Kunstner:	Astrid Andreasen og ukendt kunstner
Trykmetode:	Offset + guld farve og prægning
Trykkeri:	La Poste, Frankrig
Posttakstgruppe:	Småbreve på Færøerne, og til Europa, 0-50 g.

Prøvetryk

Ny udgivelse:	Frankeringsmærker 2018 - fyrtårne
Udgivelsesdag:	01.10.2018
Værdi:	4 x 10,00
Kunstner:	Miriam Hinz
Trykmetode:	Offset
Trykkeri:	Cartor Security Printing, Frankrig
Posttakstgruppe:	Småbreve på Færøerne, 0-50 g.

Layout: Posta Stamps. Forside: Mand med færøsk hue. Foto: Jógvan Hansen. Trykkeri: TrykTeam, Danmark.

Posta Stamps
Óðinshædd 2
FO-100 Tórshavn
Færøerne

Tel. +298 346200
Fax +298 346201
stamps@posta.fo
www.stamps.fo

/faroestamps